

Refacerea finală a unității

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Dar noi, după _____ Lui, așteptăm _____ noi și un _____ nou, în care va locui _____.” (2 Petru 3:13)

Una dintre marile făgăduințe ale Bibliei este aceea că Isus va reveni. Fără ea, nu am avea nimic, fiindcă ne-am legat toate speranțele de ea și de ceea ce ne va aduce ea. Când Hristos va reveni pe norii cerului, tot ce este pământesc și omenesc, și prin urmare trecător și câteodată chiar fără rost, va dispărea. După ce vom petrece o mie de ani în cer, pământul acesta distrus de războaie, foamete, boli și tragedii va fi făcut nou și va deveni locuința celor răscumparați, reuniți în sfârșit cu Domnul lor și unii cu alții.

Speranța revenirii lui Hristos este o temă importantă a Noului Testament. Creștinii au așteptat secole la rând împlinirea acestei promisiuni. Și noi, adventiștii de ziua a șaptea, așteptăm cu dor întoarcerea Sa. Chiar numele nostru are această semnificație.

Tema acestui ultim studiu este făgăduința aceasta și relația ei cu unitatea creștină. Unitatea noastră în Hristos este deseori amenințată de limitele și de slăbiciunile noastre umane. Însă, la revenirea Domnului, nu vom mai avea motive să căutăm soluții pentru a combate dezbinarea, pentru că nu va mai exista dezbinare. Vom fi una cu Domnul și unii cu alții.

1. Ce ne spune următoarea făgăduință a Domnului Isus despre viața pe care o vor trăi cei răscumpărați pe Noul Pământ?

Ioan 14:1-3

Primii creștini numeau revenirea lui Hristos „fericita nădejde” (Tit 2:13). Ei se așteptau ca toate profețiile și făgăduințele din Scriptură să se împlinească atunci. Toți cei care Îl iubesc pe Hristos așteaptă cu nerăbdare ziua în care vor putea vorbi cu El față în față. Cuvintele Sale din aceste versete ne sugerează că relația noastră cu El și cu ceilalți credincioși va fi strânsă și apropiată.

Creștinii cred în făgăduința aceasta pentru că Biblia ne asigură că ea se va împlini. Noi avem această certitudine, deoarece credem ce a spus Isus: „Mă voi întoarce” (Ioan 14:3). Și pentru că a doua Sa venire a fost anunțată încă din Vechiul Testament, la fel ca prima Sa venire. Înainte de potop, Dumnezeu i-a dezvăluit patriarhului Enoh că venirea în slavă a lui Mesia avea să pună capăt păcatului – vezi Iuda vers. 14,15.

Cu o mie de ani înainte de prima venire a Domnului, regele David a prorocit că Mesia avea să vină pentru a-i strânge pe credincioșii Lui: „Dumnezeul nostru vine și nu tace. ... El strigă spre ceruri sus și spre pământ ca să judece pe poporul Său: «Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!»” (Psalmii 50:3-5).

A doua venire a lui Isus este strâns legată de prima. Profețiile despre nașterea și lucrarea Sa (Geneza 3:15; Mica 5:2; Isaia 11:1; Daniel 9:25,26) se află la temelia speranței și încrederii noastre în făgăduințele revenirii. Hristos „S-a arătat o singură dată ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa. ... Tot așa Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară nu în vederea păcatului, ci ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă” (Evrei 9:26,28).

Ce speranță și mângâiere sufletească îți insuflă acum făgăduința revenirii Sale?

2. Ce făgăduință este dată prin Isaia despre locuința veșnică a celor răscumparați?

Isaia 11:1-10 _____

Biblia începe cu istoria creării pământului (Geneza 1, 2). Descrie lumea frumoasă și armonioasă dăruită primilor noștri părinți, Adam și Eva. Iar în ultimele două capitole, ne spune că Dumnezeu va crea o lume perfectă și armonioasă pentru oamenii răscumparați (Apocalipsa 21, 22), va reface pământul după ravagiile păcatului.

Biblia repetă că locuința veșnică a celor răscumparați va fi un loc real, nu imaginar sau un vis. Cei răscumparați vor putea să vadă, să audă, să miroasă, să atingă și să simtă noua realitate. Profeția din Isaia 11 anunță venirea lui Mesia, Inițiatorul noii ere. El va pune capăt violenței și va aduce pacea veșnică. Domnia lui Dumnezeu pe Noul Pământ va aduce armonia în univers.

3. Ce lucruri vor dispărea atunci pentru totdeauna?

Apocalipsa 21:1-5 _____

„Pe măsură ce vor trece, unul după altul, anii veșniciei vor aduce descoperiri mai bogate și pline de slavă cu privire la Dumnezeu și cu privire la Hristos. După cum cunoașterea este progresivă, tot așa dragostea, respectul și fericirea vor crește. Cu cât oamenii vor învăța mai mult despre Dumnezeu, cu atât admirația lor față de caracterul Său va fi mai mare. Când Domnul Isus le va descoperi bogățiile răscumpărării și reușitele uimitoare din marea luptă cu Satana, inima celor răscumparați va bate cu un devotament mai puternic, iar ei își vor atinge harpele de aur cu o mână mai sigură și zeci de mii și de zece ori câte zece mii de voci se vor uni într-un imn măreț de laudă.” – Ellen G. White, *Istoria mântuirii*, ed. 2010, p. 339

Cum putem începe să cunoaștem caracterul lui Dumnezeu? Ce trăsătură a caracterului Său se descoperă în armonia și unitatea dintre credincioși?

Marți, 25 decembrie

Învierea și refacerea relațiilor

Încă din primele zile ale existenței bisericii, făgăduința revenirii lui Hristos le-a dat curaj credincioșilor și i-a susținut mai ales în încercări. Oricât de grele erau luptele lor, oricât de mari le erau durerile și întristările, ei aveau speranța revenirii lui Hristos și toate făgăduințele frumoase pe care le include aceasta.

4. Ce făgăduințe găsim în 1 Tesaloniceni 4:13-18? Ce aflăm de aici despre speranța refacerii relațiilor?

Un aspect important al întemeierii Împărăției lui Dumnezeu este strângerea celor aleși: „El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă” (Matei 24:31). În timp ce aleșii sunt adunați, cei drepecți care au murit vor fi înviați și vor primi nemurirea (1 Corinteni 15:52,53): „Întâi vor învia cei morți în Hristos” (1 Tesaloniceni 4:16). Acesta este momentul mult așteptat de noi toți! Cei înviați se vor reîntâlni cu cei care le-au dus dorul. Pavel anticipează acest eveniment cu următoarele cuvinte: „Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte? (1 Corinteni 15:55).

La înviere, cei credincioși ies din morminte, dar nu așa cum au fost depuși în ele, cu trupul bolnav, îmbătrânit și desfigurat, ci cu un trup nou, nemuritor, desăvârșit, fără semnele păcatului, cauza degradării. Sfinții trăiesc împlinirea lucrării Domnului Hristos de refacere și reflectă chipul desăvârșit al lui Dumnezeu, așa cum a intenționat El la crearea lumii (Geneza 1:26; 1 Corinteni 15:46-49).

La revenirea lui Isus, când cei morți în Hristos sunt readuși la viață, cei dreți în viață vor fi schimbați și vor primi și ei un corp nou și desăvârșit (1 Corinteni 15:53). Astfel, cei răscumparați, cei înviați și cei vii transformați, Îl vor întâmpina împreună pe Domnul și vor fi întotdeauna cu El (1 Tesaloniceni 4:17).

Azi, mulți creștini caută explicații naturale chiar și pentru minuni. Ce ne spune făgăduința învierii despre faptul că salvarea noastră este posibilă doar prin lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu?

Miercuri, 26 decembrie Un pământ nou pentru cei răscumparați

Și Isaia, și Ioan au văzut în viziune Noul Pământ (Isaia 65:17; Apocalipsa 21:1).

5. Cum descrie Ioan frumoasa cetate a celor răscumparați? Ce înțelegem de aici despre unitatea și armonia care vor exista acolo?

Apocalipsa 21:2,9-27 _____

6. Râul cu apa vieții și pomul vieții sunt alte două lucruri importante din noua cetate. Care va fi scopul lor pe Noul Pământ?

Apocalipsa 22:1-5 _____

Pomul vieții, la care Adam nu a mai avut acces în urma neascultării (Geneza 3:22–24), se va regăsi Edenul refăcut. Accesul la el le este promis tuturor celor care vor birui (Apocalipsa 2:7). El aduce douăsprezece feluri de rod, câte unul diferit în fiecare lună, fapt care poate explica de ce, pe Noul Pământ, „«în fiecare lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea», zice Domnul” (Isaia 66:23). Faptul că „frunzele pomului slujesc la vinde-

carea neamurilor” subliniază intenția lui Dumnezeu de a înlătura toate barierele dintre oameni și de a întoarce omeniirea la planul inițial: unificarea tuturor popoarelor într-o singură familie plină de armonie și pace.

„«Vindecarea neamurilor» are sensul figurat de îndepărtare a tuturor barierelor și separărilor naționale și lingvistice (...). Popoarele nu mai sunt «neamuri», ci sunt reunite într-o singură familie ca popor adevărat al lui Dumnezeu (...). Frunzele pomului vieții, cu proprietățile lor vindecătoare, vor tămădui toate rănilile – rasiale, etnice, tribale sau lingvistice – care au fărâmițat și divizat omeniirea atâtea secole.” – Ranko Stefanovic, *Revelation of Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation*, p. 593

Joi, 27 decembrie

Viața pe Noul Pământ

7. Ce i s-a descoperit lui Isaia despre viața pe Noul Pământ?

Isaia 35:4-10 _____

65:21-25 _____

În cartea lui Isaia, întâlnim de câteva ori cuvântul „nou”: „lucruri noi” (42:9; 48:6), „o cântare nouă” (42:10), „ceva nou” (43:19), „un nume nou” (62:2). În capitolul 65 este vorba despre o nouă ordine a lucrurilor. Între toate ființele create de Dumnezeu este pace și armonie. Blestemele legământului abătute asupra țării din cauza neascultării și răzvrătirii (Leviticul 26:14-17, Deuteronomul 28:30) vor fi înlăturate pentru totdeauna, fiindcă păcatul nu mai există.

Cum va fi să trăim într-un loc atât de frumos? Ne vom mai recunoaște prietenii și rudele după ce vom primi nemurirea și vom fi refăcuți complet după chipul lui Dumnezeu? Ucenicii L-au recu-

noscut pe Domnul Hristos după înviere. Maria L-a recunoscut după glas (Ioan 20:11-16). Toma L-a recunoscut după înfățișare (Ioan 20:27,28). Ucenicii care mergeau spre Emaus L-au recunoscut după modul în care S-a purtat la masă (Luca 24:30,31,35). Deci, dacă vom învia în trup la fel cum a înviat Isus, ne vom recunoaște unii pe alții și vom fi împreună pentru veșnicie!

„Acolo, cei răscumpărați vor cunoaște așa cum sunt cunoscuți. Dragostea și compasiunea pe care Însuși Dumnezeu le-a sădit în suflet își vor găsi acolo manifestarea cea mai profundă și cea mai plăcută. Comuniunea curată cu ființele sfinte, socializarea armonioasă cu îngerii cerești și cu toți credincioșii din toate timpurile care și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului, legăturile sfinte care unesc întreaga familie din cer și de pe pământ (vezi Efeseni 3:15) – toate acestea constituie motivul fericirii celor răscumpărați.” – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 677

Cum ne putem forma obiceiul de a ne gândi la lucrurile care nu se văd și care sunt veșnice (2 Corinteni 4:16-18) și de a ne bucura de ele încă de pe acum?

Vineri, 28 decembrie

Un gând de încheiere

„Învierea și înălțarea Domnului nostru sunt o dovadă sigură a biruinței sfinților asupra morții și a mormântului și o garanție că cerul le este deschis celor care își spală veșmintele caracterului și le albesc în sângele Mielului. Domnul Isus S-a înălțat la Tatăl ca reprezentant al neamului omenesc și Dumnezeu îi va duce pe cei care reflectă chipul Său ca să privească și să fie părtași împreună cu El la slava Lui.

Sunt locașuri pentru pelerinii de pe pământ. Există veșminte pentru cei neprihăniți, cu coroane de slavă și lauri ai victoriei. Toate câte ne-au produs necazuri, în providența lui Dumnezeu, în lumea viitoare se vor limpezi. Lucrurile care au fost greu de înțeles își vor găsi explicație. Tainele harului vor fi desfășurate în fața noastră. Acolo unde

mintea noastră limitată nu a putut vedea decât confuzie și făgăduințe încălcate, vom vedea cea mai desăvârșită și frumoasă armonie. Vom vedea că dragostea infinită a fost cea care a rânduit experiențele care ni s-au părut cele mai grele. Pe măsură ce ne dăm seama de grija duioasă a Aceluia care face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre bine nostru, ne vom bucura cu o bucurie de nespus și plină de slavă.”
– Ellen G. White, *Sfaturi pentru biserică*, ed. 2000, p. 457

Pentru studiu suplimentar: *Sfaturi pentru biserică*, cap. „Iată, Eu vin curând”, ed. 2000, pp. 453–459.

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Exodul 13–19

1. De ce nu i-a condus Domnul pe israeliți pe cel mai scurt drum?

2. Ce metal este amintit pentru a ilustra scufundarea rapidă a egiptenilor în mare?

3. Cum a fost posibil ca urmașii israeliților să vadă mana, chiar și după încetarea acesteia?

4. De unde aflăm că israeliții aveau preoți înainte de stabilirea sistemului preoțesc?

Istoria mântuirii, cap. 44

5. Cum se deosebesc cele două clase care există între cei ce se pretind urmași ai Domnului?

Obiective

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să recapituleze făgăduințele lui Dumnezeu de a crea lumea din nou și de a reface unitatea și armonia de la început.

La nivelul sentimentelor: Să aștepte cu dor ziua în care toate lucrurile vor fi unite complet în Hristos.

La nivel practic: Să ducă o viață plină de speranță, așteptând cu ardoare împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Siguranța înnoirii

A. Cum putem fi siguri că Dumnezeu Își va împlini făgăduințele de a restabili armonia în univers?

B. Ce ne descoperă descrierea unor ceruri noi și a pământului înnoit despre caracterul lui Dumnezeu și despre idealul Său pentru ființele pe care le-a creat?

II. Sentimente: Dor după unirea tuturor lucrurilor

A. Cum ai descrie diferența dintre viața pe Noul Pământ și viața de acum?

B. Ce aspecte din viața și din relațiile tale cu ceilalți au cea mai mare nevoie de înnoire?

C. Ce lucruri din descrierea oferită de Ioan și de profeți despre viața pe Noul Pământ te atrag cel mai mult?

III. Practic: Viață plină de speranță

A. Ce efecte are asupra vieții tale prezente încrederea că Dumnezeu va face toate lucrurile noi?

B. Cum îți manifesti speranța aceasta zilnic, în relațiile cu ceilalți?

Rezumat: Ne putem baza pe făgăduința că Dumnezeu va face ceruri noi și un pământ nou unde nu va mai exista nicio urmă de păcat și de discordie. Pe Noul Pământ, vom cunoaște în sfârșit pacea și unitatea pe care Dumnezeu Și le-a dorit de la bun început.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Apocalipsa 21:1-5

Ideea de bază: Noi suntem chemați să așteptăm cu speranță apogeul istoriei mântuirii, momentul în care marea luptă se va termina și întregul univers, eliberat definitiv de păcat, va fi curat, când o singură vibrație de armonie și bucurie va pulsa prin vasta creație.

În introducerea studiului, pune accent pe certitudinea revenirii Domnului Hristos și a împlinirii făgăduinței lui Dumnezeu de a face un cer nou și un pământ nou în care să nu mai existe păcat. Ajută-i pe membrii grupei să înțeleagă că certitudinile pe care le avem ne întăresc speranța și că speranța ar trebui să devină vizibilă în viața creștinului.

Discuție introductivă. Pe 22 octombrie 1844, William Miller și mai multe mii de creștini au așteptat cu nerăbdare revenirea lui Hristos. L-au așteptat cântând imnuri și încercând să-și imagineze cum avea să fie în sfârșit să trăiască pentru totdeauna cu Domnul. Miller socotise că profeția de două mii trei sute de zile din Daniel avea să se încheie la acea dată. Și a presupus că profeția culmina cu revenirea lui Hristos. În dorul lor de a fi împreună cu Isus, milleriții au dus vestea aceasta la toți cunoscuții lor. Au fost convinși că Dumnezeu Își împlinește făgăduințele și mulți și-au vândut proprietățile sau le-au dat pe degeaba. Așa de siguri au fost și atât de mult au sperat!

De-a lungul istoriei, scena aceasta s-a repetat când alți cercetători ai Bibliei au stabilit noi date pentru revenirea Domnului. Deși s-au înșelat când au crezut că oricine ar putea calcula data revenirii, milleriții și cei care au continuat să stabilească date ne demonstrează că speranța în făgăduința lui Dumnezeu ar trebui să ne determine să trăim altfel aici.

De discutat: Cum i-a schimbat pe milleriți așteptarea Domnului Isus? Cum te-a schimbat pe tine siguranța împlinirii făgăduinței lui Isus că va reveni? Contează că nu știi data la care se va împlini această făgăduință? Cum îți poți manifesta practic cel mai bine speranța că Dumnezeu va face ceruri noi și un pământ nou și că va restabili relațiile?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Cerul și pământul create din nou

(*Revezi împreună cu grupa Apocalipsa 21:1-6.*)

Lucrarea de creare și de răscumpărare sunt legate indisolubil în textul Scripturii. De regulă, atenția noastră se îndreaptă către planul de mântuire, dar să nu uităm că relatarea despre crearea lumii ne oferă cadrul necesar înțelegerii acestui plan. Ea ne oferă detalii despre crearea cu dragoste a omului din țărâna pământului și despre atingerea personală a Creatorului când i-a dat suflare de viață unui corp inert. Ea ne arată care a fost planul lui Dumnezeu pentru lumea pe care a creat-o: puritatea, pacea și armonia, comunicarea cu El față către față.

În momentul în care păcatul a pătat lumea Sa perfectă, exista deja un plan pentru refacerea ei. Planul acesta includea descoperirea idealului Său prin Fiul Său întrupat, care a murit pentru a face posibilă împăcarea dintre Dumnezeu și oameni. Însă el nu se încheia cu întruparea Fiului lui Dumnezeu. Ultimele două capitole din Apocalipsa arată că Dumnezeu va crea lumea iarăși pentru a restabili idealul de la început: o lume în care să domnească pacea și armonia.

Descrierea cerurilor noi și a pământului nou din Apocalipsa 21 conține imagini din Isaia (în special Isaia 60 și 65) și Ezechiel (în special Ezechiel 40–48) și teme care o leagă de făgăduințele din scrisorile către cele șapte biserici. Cerurile noi și pământul nou iau locul cerurilor dintâi și pământului dintâi, care „pieriseră” (Apocalipsa 21:1). Lumea pătată de păcat nu va mai exista.

De asemenea, ni se spune că pe Noul Pământ nu va mai exista mare. Afirmatia aceasta poate suna ciudat pentru cititorul obișnuit, însă este posibil ca termenul „mare” să fie utilizat metaforic în acest pasaj. În gândirea iudaică, marea este asociată cu răul, cu oprimarea și cu lucrurile înfricoșătoare (compară cu Apocalipsa 13:1). Când afirmă că pe Noul Pământ nu va mai fi mare, Ioan transmite ideea că nu vom mai avea niciun motiv să ne temem de rău, pentru că răul nu va mai exista (Ranko Stefanovic, *Revelation of Jesus Christ*, 2002, pp. 575–576). Absența răului este confirmată de Ioan în declarația ulterioară că Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii oamenilor, pentru că mo-

tivele de plâns au fost eliminate împreună cu tot ce ținea de vechea viață. Lucrurile care distrugeau relațiile au dispărut.

O importanță majoră în descrierea Noului Pământ o are declarația că Dumnezeu va locui cu poporul Lui și că El va fi Dumnezeul lor. Dumnezeu a umblat în Grădina Edenului împreună cu Adam și Eva și Și-a manifestat prezența în sanctuarul din Vechiul Testament. Însă, în ambele cazuri, El Și-a retras prezența. Odată înlăturate obstacolele dintre Dumnezeu și om, oamenii vor avea din nou posibilitatea de a vorbi cu El față către față. Restabilirea relației cu Dumnezeu va aduce cu ea restabilirea relației dintre oameni, pentru că ei reflectă din nou chipul divin.

De discutat: Ce au nou cerurile noi, Noul Pământ și Noul Ierusalim? Prin ce diferă ele de lucrurile dintâi? Ioan spune că pe Noul Pământ vor exista „izvorul apei vieții” (Apocalipsa 21:6) și „un râu cu apa vieții” (Apocalipsa 22:1,2). Ce semnifică apa aceasta?

II. Armonie în întregul univers

(Revezi împreună cu grupa Isaia 11:1-10.)

Tendința noastră este să discutăm mai ales despre beneficiile de pe Noul Pământ. Dar să luăm în considerare întreaga mărturie a Scripturii. Refacerea relației noastre cu Dumnezeu este doar un aspect. Isaia arată că armonia va exista și în restul lumii create.

În Isaia 11, aflăm că neprihănirea și dreptatea lui Dumnezeu vor prima în Împărăția Sa, asigurând pacea și armonia descrise în versetele 6-10.

Descriind viața pe Noul Pământ, Isaia arată că animalele de pradă cele mai feroce stau blând lângă cele care erau prada lor și lângă oameni; el prezintă imaginea copilașului care mână o cireadă de animale domestice – o practică comună în vechiul Israel, dar și în prezent la populațiile nomade. În pasajul acesta, animalele cele mai periculoase pentru cireadă sunt descrise ca păscând și culcându-se lângă cele domestice. Mai departe, ideea că pe pământ vor domni pacea și armonia este repetată prin precizarea că până și bebelușii vor putea să se joace cu animalele care acum sunt o amenințare serioasă și pentru un adult.

De discutat: Ce legătură există între Isaia 11:1-5 și versetele 6-10? Ce relație există între înțelepciune, neprihănire, dreptate și pace? De

ce se spune în acest pasaj că nu se va face niciun rău pe pământ? Ce înseamnă aici cunoștința Domnului?

3. APLICAȚIA

Ajută-i pe participanți să se gândească la schimbările concrete pe care ar trebui să le aducă în viața lor speranța înnoirii și a restaurării.

Întrebări

1. Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat și demn de încredere. Cum îți influențează viața faptul că știi și crezi acest lucru?

2. De ce contează faptul că Dumnezeu va locui personal cu poporul Său? El locuiește cu poporul Său și acum, chiar dacă noi nu îl vedem față către față. Cum putem să comunicăm acum cu Dumnezeu?

3. Dacă toate lucrurile vor fi refăcute, de ce mai contează ce facem acum cu resursele pe care le avem la îndemână?

4. Compară făgăduințele făcute celor șapte biserici (Apocalipsa 2 și 3) cu descrierea Noului Pământ (Apocalipsa 21 și 22). Ce asemănări există? Ce ne spune acest fapt despre schimbările pe care ar trebui să le aducă acum speranța în viața noastră?

4. ACTIVITATE

Ajută-i pe participanți să devină conștienți de amploarea și de realitatea schimbării pentru a o aștepta cu ardoare și a împărtăși cu alții speranța aceasta.

SUGESTII

1. Realizați împreună în grupă o listă cu diferențele dintre relațiile din prezent (relația cu Dumnezeu și relațiile dintre oameni) și relațiile de pe Noul Pământ.

2. Împărtășește-i speranța unui nou început unei persoane care are nevoie să știe că viața aceasta nu este totul.

OCTOMBRIE

1. L. Habacuc 3:17,18
 2. M. Psalmii 23:1
 3. M. Isaia 65:24
 4. J. Proverbele 3:5
 5. V. 2 Timotei 4:11
- s. a. B 18:49, CT 18:39, IS 18:41, MS 18:54, SM 19:00, DJ 18:58, AR 19:07

6. S. Eclesiastul 3:11
- s. a. B 18:47, CT 18:37, IS 18:39, MS 18:52, SM 18:58, DJ 18:56, AR 19:05

7. D. Marcu 16:15
 8. L. Psalmii 55:16
 9. M. Faptele 1:8
 10. M. Evrei 9:28
 11. J. Deuteronomul 30:19
 12. V. Matei 10:16
- s. a. B 18:36, CT 18:27, IS 18:28, MS 18:40, SM 18:46, DJ 18:46 AR 18:54

13. S. Marcu 5:34
- s. a. B 18:35, CT 18:25, IS 18:26, MS 18:39, SM 18:44, DJ 18:44, AR 18:52

14. D. Plângerile 3: 22,23
 15. L. Habacuc 2:2,3
 16. M. Estera 4:14
 17. M. Efeseni 2:19
 18. J. Coloseni 2:2
 19. V. Efeseni 4:32
- s. a. B 18:25, CT 18:15, IS 18:15, MS 18:28, SM 18:33, DJ 18:34, AR 18:41

20. S. Efeseni 3: 17-19
- s. a. B 18:23, CT 18:15, IS 18:13, MS 18:26, SM 18:31, DJ 18:32, AR 18:40

21. D. Iona 2:2
 22. L. Marcu 2:27,28
 23. M. 1 Corinteni 16:22
 24. M. Ieremia 29:11,13
 25. J. Coloseni 3:23,24
 26. V. Ezechiel 36:26
- s. a. B 18:13, CT 18:04, IS 18:03, MS 18:16, SM 18:20, CJ 18:19, DJ 18:23, AR 18:30

27. S. Psalmii 51:9-12
- s. a. B 18:12, CT 18:02, IS 18:01, MS 18:14, SM 18:19, DJ 18:21, AR 18:28

28. D. 2 Corinteni 4:6,7
29. L. Ieremia 29:11
30. M. Apocalipsa 21:5
31. M. Apocalipsa 22:20,21

NOIEMBRIE

1. J. Apocalipsa 3:15,16
 2. V. Isaia 6:8
- s. a. B 17:03, CT 16:55, IS 16:51, MS 17:05, SM 17:09, DJ 17:13, AR 17:19

3. S. 1 Corinteni 10:12
- s. a. B 17:02, CT 16:53, IS 16:50, MS 17:04, SM 17:07, DJ 17:11, AR 17:17

4. D. Zaharia 13:9
 5. L. Psalmii 1:3
 6. M. Ioan 1:5
 7. M. Ioan 14:3
 8. J. Isaia 43:2
 9. V. Evrei 11:1
- s. a. B 16:54, CT 16:46, IS 16:42, MS 16:55, SM 16:59, DJ 17:04, AR 17:09

10. S. 1 Timotei 5:25
- s. a. B 16:53, CT 16:45, IS 16:40, MS 16:54, SM 16:57, DJ 17:03, AR 17:08

11. D. Proverbele 3:5,
 12. L. Psalmii 91:15
 13. M. 2 Corinteni 1:4
 14. M. Matei 21:22
 15. J. Apocalipsa 3:14,15
 16. V. Matei 10:31
- s. a. B 16:47, CT 16:39, IS 16:33, MS 16:47, SM 16:50, CJ 16:50, DJ 16:57, AR 17:01

17. S. Psalmii 25:9
- s. a. B 16:46, CT 16:38 IS 16:32, MS 16:46, SM 16:49, DJ 16:56, AR 17:00

18. D. 1 Tesaloniceni 5:11
 19. L. 1 Tesaloniceni 5:18
 20. M. Evrei 12:1
 21. M. Matei 5:4
 22. J. Isaia 65:24
 23. V. Romani 8:28
- s. a. B 16:41, CT 16:33, IS 16:27, MS 16:41, SM 16:43, DJ 16:51, AR 16:55

24. S. Isaia 1:18
- s. a. B 16:41, CT 16:32, IS 16:26, MS 16:40, SM 16:43, DJ 16:50, AR 16:54

25. D. 1 Tesaloniceni 4:16
 26. L. Psalmii 139:16
 27. M. Isaia 26:4
 28. M. Psalmii 91:11
 29. J. Psalmii 84:3
 30. V. 1 Ioan 1:7
- s. a. B 16:37, CT 16:29, IS 16:22, MS 16:36, SM 16:39, DJ 16:47, AR 16:51

DECEMBRIE

1. S. Filipeni 3:20
- s. a. B 16:37, CT 16:28, IS 16:22, MS 16:36, SM 16:38, DJ 16:47, AR 16:50

2. D. Efeseni 2:4,5
 3. L. 1 Petru 5:7
 4. M. Psalmii 50:15
 5. M. Isaia 40:8
 6. J. Luca 12:29-31
 7. V. Luca 12:28
- s. a. B 16:36, CT 16:26, IS 16:20, MS 16:34, SM 16:36, DJ 16:45, AR 16:48

8. S. Exodul 23:20
- s. a. B 16:35, CT 16:26, IS 16:19, MS 16:34, SM 16:36, DJ 16:45, AR 16:48

9. D. Coloseni 4:6
 10. L. Isaia 58:6
 11. M. 1 Ioan 3:23
 12. M. Proverbele 15:18
 13. J. Ioan 1:1-4,14
 14. V. Psalmii 23:5
- s. a. B 16:36, CT 16:27, IS 16:20, MS 16:34, SM 16:36, DJ 16:45, AR 16:48

15. S. Psalmii 116:1,2
- s. a. B 16:36, CT 16:27, IS 16:20, MS 16:34, SM 16:36, DJ 16:46, AR 16:49

16. D. Proverbele 22:1
 17. L. 1 Corinteni 13:12
 18. M. Filipeni 3:13,14
 19. M. Psalmii 65:11
 20. J. Marcu 10:27
 21. V. 1 Tesaloniceni 5:18
- s. a. B 16:38, CT 16:29, IS 16:22, MS 16:36, SM 16:38, DJ 16:48, AR 16:51

22. S. Iacov 3:13
- s. a. B 16:39, CT 16:29, IS 16:22, MS 16:37, SM 16:39, DJ 16:48, AR 16:51

23. D. Coloseni 1:27
 24. L. Isaia 65:24
 25. M. Plângerile 3:33
 26. M. Matei 5:14
 27. J. 2 Corinteni 4:8,9,17
 28. V. Matei 5:16
- s. a. B 16:43, CT 16:33, IS 16:26, MS 16:41, SM 16:43, DJ 16:52, AR 16:55

29. S. Ioan 15:5
- s. a. B 16:43, CT 16:34, IS 16:27, MS 16:42, SM 16:43, DJ 16:53, AR 16:56

30. D. 2 Corinteni 5:14
31. L. Psalmii 121:7,8

